

תת"ע 8090/08/21 - מדינת ישראל נגד נדב זאב עקיבא

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 8090-08-21 מדינת ישראל נ' עקיבא

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נדב זאב עקיבא

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום נשוא ההליך דנן מייחס לנאשם נהיגה ברכב מנועי (אופנוע) כשמעולם לא היה מורשה לנהוג ברכב מסוג זה.
2. תחילה, כפר הנאשם בכתב האישום וההליך נקבע להוכחות. אולם בהמשך, ביום 20.12.21, חזר הנאשם מכפירתו והודה במיוחס לו.
3. הנאשם הורשע, על בסיס הודאתו כאמור, בעבירה של נהיגה בלי רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה**").

טענות הצדדים:

4. המאשימה טוענת כי בביצוע העבירה בה הורשע הנאשם טמון סיכון ממשי לעוברי דרך. לשיטתה, מתחם הענישה במקרים מעין זה נע בין מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר בפועל וכן פסילה בת 3 חודשים עד שנים.
5. המאשימה מפנה לעברו התעבורתי של הנאשם ולכך שהוא נוהג משנת 2016 ולחובתו 2 הרשעות קודמות.
6. לטענת המאשימה, העובדה כי הנאשם הסיר את הפגם חודשיים לאחר ביצוע העבירה וכן גילו הצעיר של הנאשם נלקחו על ידה בחשבון ולכן, לאחר שקילת מכלול הנסיבות, היא עותרת ל-3 חודשי פסילה וכן פסילה על תנאי וקנס.
7. הנאשם מפנה לכך שזמן קצר לאחר ביצוע העבירה, נשוא ההליך דנן הוא הסיר את המחדל וכיום הוא מורשה לנהיגה גם באופנוע (A). בהקשר זה מדגיש הנאשם כי גם בעת ביצוע העבירה הוא החזיק ברישיון נהיגה מסוג B וכן ברישיון נהיגה מסוג A1 (לדבריו: "זה אותו סוג של האופנוע רק משהו נתפס זה נפח קצת יותר גדול").
8. כמו כן, המבקש טוען כי יש להתחשב בהודאתו ובלקיחת האחריות.
9. הנאשם מפנה לחובת הפסילה ביחס לעבירה בה הורשע אך טוען כי בית המשפט רשאי שלא להטיל פסילה בפועל בהתחשב בנסיבות העניין דנן שהן קלות. בהקשר זה מוסיף הנאשם וטוען כי אף אם תוטל פסילה בפועל, הרי שיש לסווגה כך שתחול רק על רישיון מסוג A ומפנה בהקשר זה לתת"ע 8334-01-21 **מדינת ישראל נ' אמר** (12.9.21) שם סווגה פסילת הנאשם לרישיון מסוג C1 בלבד לאחר שהורשע בביצוע 3 עבירות של נהיגה

ברכב שדרגת הרישיון הנדרשת לנהיגה בו היא C1 (והנאשם היה מורשה רק ל-B ואף לא הסיר את המחדל).
10. לאור כל האמור, הנאשם מבקש להסתפק בקנס ופסילה על תנאי בלבד. לחילופין, הנאשם מבקש שהפסילה תהיה קצרה ותסוג כך שתחול רק על רישיון מסוג A.

דין:

11. במסגרת תיקון מס' 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), קבע המחוקק את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה. למעשה, המחוקק התווה את דרך הפעולה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.
12. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, תחילה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40ט לחוק).
13. לאחר קביעת מתחם עונש הולם, ובהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40יא לחוק).
14. כפי שהיטיב לתאר זאת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, כב' השופטת גילת שלו, בעפ"ת 27985-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (29.7.20) (להלן: "**עניין יעקובסון**"): "דרך זו הותוותה על מנת ליצור הפרדה בין הקביעה הערכית המתייחסת למתחם העונש **ההולם** את העבירה שבוצעה, לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם".
15. יחד עם האמור, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום (לפי הוראת סעיף 40ד לחוק) או בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (לפי הוראת סעיף 40ה לחוק).
16. כלומר, בבואו של בית המשפט לקבוע מהו העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה, עליו לפעול בהתאם לסדר הפעולות שלהלן: קביעת מתחם העונש ההולם, גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם כאמור ושקילת שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם בין אם לקולא ובין אם לחומרא.

קביעת מתחם העונש ההולם:

17. כאמור בסעיף 40ג לחוק, במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, עלינו לבחון מהו הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומהי מידת הפגיעה בו.
18. הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלומו וביטחונו של ציבור משתמשי הדרך וכן כיבוד שלטון החוק.
19. יש לציין כי פוטנציאל הנזק מנהיגת רכב על ידי בלתי מורשה לנהיגה הוא גדול כאשר נוהג הרכב הוא בלתי מורשה לנהיגה שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה ולא למד את חוקי התנועה (ראו לעניין זה פ"ל 1792-10-20 **מדינת ישראל נ' אבו בליאלת** (8.11.21)). זאת, כאשר בענייננו, במועד ביצוע העבירה, הנאשם החזיק ברישיון נהיגה מסוג B ומסוג A1. לאור האמור, אני סבורה כי בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, כפי שפורט לעיל, היא ברף הנמוך.

20. לאחר שקבענו מהו הערך המוגן שנפגע ומהי מידת הפגיעה בו, עלינו לבחון מהי מדיניות הענישה הנהוגה. זה המקום לציין כי העבירה בה הורשע הנאשם מנויה בתוספת הראשונה לפקודה ומשכך חלה על הנאשם פסילת מינימום בת שלושה חודשים בהתאם לסעיף 38(1) לפקודה.

21. יחד עם זאת, בסיפא של סעיף 38 לפקודה נקבע כי "רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

22. ביחס לרכיב ענישה שעניינו מאסר, קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ת 22585-11-12 **אשורוב נ' מדינת ישראל** (3.12.12) כי: "מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה". אולם, כאמור לעיל, בעניינו המאשימה הגבילה את עצמה ועתרה אך לרכיב עונש של פסילה, פסילה מותנית וקנס, ללא רכיב שעניינו במאסר בפועל או מאסר מותנה.

23. השלב האחרון בקביעת מתחם העונש ההולם הוא בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סעיף 40 לחוק). בעניינו, לא ניתן להתעלם מכך שבמועד ביצוע העבירה, החזיק הנאשם ברשיונות מסוג B ו-A1. כלומר, אין המדובר באדם הנעדר כישורי נהיגה בסיסיים שאינו מורשה לנהיגה בכלל ואינו מכיר את חוקי התנועה אשר כתוצאה מנהיגתו עלול כלי הרכב להפוך בידיו לכלי נשק (ראו תתע"א 1686-07-13 **מדינת ישראל נ' עומרי** (4.1.14)). לכן, מבלי לגרוע מהסיכון שנשקף מנהיגתו של הנאשם בכלי רכב שאינו מורשה לו, אני סבורה כי הסיכון שנשקף מהעבירה שבוצעה על ידי הנאשם הוא סיכון נמוך יחסית.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם:

24. כאמור בסעיף 40 לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בעניינו, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו והודה בביצוע העבירות. זאת, אף אם הדבר לא נעשה בהזדמנות הראשונה אך הוביל תרם לניהול מהיר ויעיל של המשפט מבלי להידרש לניהול הוכחות. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ (ת"א) 71933/06 **קלנסבלד נ' מדינת ישראל** (8.2.07) לפיהם:

"הודיה היא הצעד הראשון המתבקש כאשר אדם טוען לקבלת אחריות. לא הרי מי שמודה בתחילת ההליך, כהרי זה המנסה להרחיק מעצמו אחריות, מנהל הוכחות ומעלה כל טיעון אפשרי כדי לא לשאת באחריות, ומורשע בסופו של הליך מייגע ולעתים ממושך.

המערער לא ניסה לדחות את הקץ...הוא הודה ותרם לניהול מהיר ויעיל של משפטו. על בתי המשפט לעודד התנהלות כזאת של נאשמים, ובסופו של יום, עליה לקבל ביטוי גם בתוצאה העונשית".

25. כמו כן, לא ניתן להתעלם מעברו התעבורתי הקל של הנאשם הכולל 2 הרשעות קודמות בלבד, מכך שמדובר בכשל ראשון מסוגו לנאשם ומכך שהנאשם פעל להסרת המחדל בסמוך למועד ביצוע העבירה.

הכרעה:

26. לאור האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם ואת העובדה שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בהזדמנות הראשונה, אני דנה את הנאשם

לעונשים הבאים:

- א. קנס כספי בסך 2,000 ₪ שישולם בתוך 90 ימים מהיום.
ב. פסילה בפועל, לתקופה של 3 חודשים, מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, שתחול על רישיון נהיגה מסוג A בלבד.

הפסילה כאמור תחל עד ולא יאוחר מיום 1.2.22 ועל הנאשם להגיש לבית המשפט תצהיר חלף הפקדה לא יאוחר מהשעה 12:00 באותו מועד. לא יוגש התצהיר כנדרש, הנאשם ייחשב כפסול מלנהוג ברכבים שהנהיגה בהם מצריכה רישיון מסוג A החל מיום 1.2.22 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

- ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודשיים וזאת על תנאי שלא יעבור אחת מן העבירות המנויות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה וזאת במשך שנתיים מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים וכן תשלח שובר תשלום לנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.